

Ежътъ и лисицата.

(Народна басня).

1.

еднажъ ежътъ и лисицата се условили да живѣятъ като братъ и сестра. Отъ тогава, дѣто билъ ежътъ, тамъ и лисицата, дѣто лисицата, тамъ и ежътъ: все заедно. Единъ день лисицата рекла: „Братче ежче, хайде да идемъ на дѣдовото попово лозе да се наядемъ съ грозде!“ — „Да идемъ сестричке, защо да не идемъ, ама, право да ти кажа, страхъ ме е да не изпатимъ нѣщо“. „Не бой се братче, нели азъ съмъ съ тебе, отъ какво ще се боишъ? У мене има лъжи, колкото искашъ — съ товари. Ами ти, братче ежче, знаешъ ли поне една лъжа?“ — „Азъ, сестричке, зная само тринки и си ги крия за черни дни“. „Хайде, братче хайде!“ отсѣкла лисицата и повела ежа къмъ лозето. Влѣзли навтрѣ въ лозето и почнали да ядатъ грозде. Тръгнали отъ гроздъ на гроздъ и транъ, лисицата се уловила въ капана. Попътъ напаренъ отъ другитѣ години побързалъ да постави капана въ